

Sygn. akt V U 1141/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Ewa Nowakowska

Protokolant Alina Kędzia

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2016 r. w Kaliszu

odwołania H. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 6 sierpnia 2015 r. Nr (...)

w sprawie H. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie podstawy wymiaru składek

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 6 sierpnia 2015 r. znak (...) w ten sposób, że ustala, iż H. W. ma prawo jako osoba prowadząca działalność gospodarczą do proporcjonalnego zmniejszenia podstawy wymiaru składki za miesiące luty i czerwiec 2014r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 06.08.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie H. W. jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą za miesiące luty i czerwiec 2014r. wynosi po 6 000zł, bowiem prawo do proporcjonalnego obniżenia składki za miesiąc, w którym nastąpiło objęcie lub ustanie ubezpieczeń emerytalno-rentowych przysługuje tylko w przypadku najniższej podstawy wymiaru składek.

Odwołanie od tej decyzji wniosła do Sądu H. W. domagając się zmiany decyzji i uwzględnienia prawa do proporcjonalnego obniżenia składki za część miesiąca, za czas przebywania na zwolnieniach lekarskich część miesiąca, podnosząc, że prawo do obniżenia składek dotyczy wszystkich ubezpieczonych, w konsekwencji domagała się rozstrzygnięcia kwestii zwrotu nadpłaconych składek.

Organ rentowy wniósł o oddalenie obu odwołań,

Sąd ustalił co następuje:

Okoliczności faktyczne w niniejszej sprawie są niesporne.

H. W. zarejestrowała prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej od 24.10.2013r. W związku z błędnym zrozumieniem przez nią zasady tzw. „jednego okienka” zgłoszenia do ubezpieczeń w ZUS dokonała dopiero w dniu 13.11.2013r.

Podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w okresie od dnia 13.11.2013r. do dnia 31.01.2014r. a następnie od 1.03.2014r.

Od 1 lutego 2014r. była niezdolna do pracy i nie opłaciła należnej składki w przekonaniu, że spełnia warunki karencji do uzyskania zasiłku chorobowego po uzyskaniu decyzji odmownej opłaciła składkę należną za miesiąc luty 2014r. ale ponieważ uchybiła terminowi ZUS stwierdził ustanie ubezpieczenia za ten miesiąc.

Wyrokiem z dnia 07.11.2014r. Sąd Okręgowy w Kaliszu uwzględniając jej odwołanie od decyzji odmawiającej przywrócenia terminu do opłacenia składek na za luty 2014r. ustalił, że H. W. podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu za okres od 1 do 28 lutego 2014r.

Wyroku tego organ rentowy, nie zaskarżył.

Po uprawomocnieniu się powyższego rozstrzygnięcia H. W. w dniu 22.05.2015r. dokonała korekty deklaracji rozliczeniowych za luty 2014r. wskazując podstawę wymiaru składek na kwotę 2.142,86zł, a w dniu 05.08.2015r. dokonała korekty co do miesiąca czerwca 2014r. wskazując podstawę wymiaru składek 600zł.

Odwołując się korzystała ze zwolnień lekarskich a prawo do zasiłku chorobowego ZUS przyznał jej od 11.02.2014r. W dniu (...) urodziła dziecko.

Zasiłki chorobowe pobierała do czasu urodzenia dziecka, a następnie zasiłek macierzyński.

Decyzją z dnia 06.08.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie H. W. jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą za miesiące luty 2014r. i czerwiec 2014r. wynosi 6000zł, bowiem prawo do proporcjonalnego obniżenia składki za miesiąc, w którym nastąpiło objęcie lub ustanie ubezpieczeń emerytalno-rentowych jej nie przysługuje, jako, że możliwe jest tylko w przypadku wykazywania najniższej podstawy wymiaru składek.

Sąd zważy| co następuje.

Zaskarżona decyzja jest błędna.

Prawo do proporcjonalnego zmniejszenia podstawy wymiaru składki uregulowane jest w art.18 ust.9 ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U z 2015r. poz. 721) . Przepis ten stanowi, że za miesiąc, w którym nastąpiło objęcie ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi lub ich ustanie i jeżeli trwa one przez część miesiąca kwotę najniższej podstawy wymiaru składek zmniejsza się proporcjonalnie dzieląc ją przez liczbę dni kalendarzowych tego miesiąca i mnożąc przez liczbę dni podlegania ubezpieczeniu. Zasady te stosuje się odpowiednio w przypadku niezdolności do pracy trwającej przez część miesiąca, jeżeli ubezpieczony z tego tytułu spełnia warunki do przyznania zasiłku.

Powyzsza regulacja pozwala na dokonanie korekty podstawy wymiaru składek, tak jak to miało miejsca w niniejszym przypadku.

Organ rentowy nie ma racji uznając, że prawo do proporcjonalnego zmniejszenia składek nie dotyczy ubezpieczonych, którzy deklarowali wyższą niż minimalna podstawę wymiaru składek.

Utrwalone orzecznictwo sądowe wskazuje, że celem wspomnianej regulacji było wskazanie, że zmniejszenie podstawy wymiaru składek jest możliwe także wówczas, gdy została zadeklarowana w wysokości minimalnej, a skoro prawo takie zachowują te osoby, to tym bardziej winni z niego korzystać ubezpieczeni wnoszący składki wyższe niż minimalne. (patrz wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 19.02.2014r. III AUa 705/13 i Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 09.07.2009r. III AUa 908/09)

Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela te poglądy, bo nie znajduje żadnych podstaw do różnicowania sytuacji ubezpieczonych w zależności od wysokości zadeklarowanej podstawy wymiaru składek. Byłoby to sprzeczne z zasadą równości i prowadziło do dyskryminacji ubezpieczonych wnoszących wyższy wkład do systemu.

Odwołująca się miała prawo do złożenia korekty i zmniejszenia podstawy wymiaru składek za luty 2014r. od czasu nabycia zasiłków chorobowych, a także za czerwiec 2014r. za czas gdy miała prawo do zasiłków chorobowych.

Zaskarżona decyzja z dnia 06.08.2015r. podlegała zmianie i zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 kpc orzeczono jak w wyroku.